

Vanuit de keuken kijk je naar de eetkamer. De donkere houten wandbekleding is gemaakt door het Dublinse bedrijf O'Gorman Joinery. De tafel had het gezin al en werd rood gespoten. Hanglamp van Davide Groppi, antieke stoelen Acquired. De bank voor het raam matcht met de betonnen vloer van Stone Seal.

Róisín Lafferty

WIE Róisín Lafferty, interieurarchitect uit Dublin en oprichter van ontwerp bureau Róisín Lafferty (voorheen Kingston Lafferty Design). Ze werkt aan projecten van hoogwaardige villa's tot hotels en clubs.

WAT In 2024 voegde Róisín twee huizen in Dublin samen tot één gezinshuis van 410 vierkante meter. Door te spelen met gespiegelde opstellingen accentueerde ze de verbinding en de flexibele overgangen tussen de ruimtes.

roisinlafferty.com,
 @roisinlaffertyofficial

Voor dit project in Dublin was een sterke visie nodig. Het gezin zat namelijk met een paar uitdagingen: het huis waar ze met twee tieners woonden, begon te krap te voelen. Dus kochten ze het naastgelegen pand. Van twee huizen één maken, was het idee. Alleen zouden ze daarmee de mogelijkheid verliezen het huis ooit weer te splitsen wanneer de kinderen op zichzelf willen wonen. Interieurontwerper Róisín Lafferty kwam met een ingenieus plan. Ze gaf het gezin een thuis voor nu, dat later weer gesplitst kan worden.

BIJZONDER PLAN

Lafferty koos voor een U-vormige plattegrond, met een tuin tussen de twee armen van de voormalige huizen. 'Het punt waar de twee huizen in elkaar overlopen, wilde ik uitlichten met een lounge die zich als een amfiteater naar de tuin richt', zegt ze. De bewoners reageerden aanvankelijk terughoudend en vroegen zich af of een living in de overgangsruijnte niet vreemd zou aanvoelen, maar Lafferty was ervan overtuigd dat dit de beste plek in huis zou zijn. Ze ontwierp een mosgroene bank, verzonken in de muur, en een groene marmeren vloer met een open haard van hetzelfde materiaal. Door een bronskleurige spiegel aan het plafond lijkt de tuin door te lopen in de ruimte. 'De bewoners dachten dat ik gek was, maar toen ze het ontwerp zagen, vertrouwden ze me.'

MOOI RITUEEL

Nog zo'n verbindingspunt is de lees- en muziekruijnte op de begane grond. Een lange, blauwe boekenkast loopt over de lengte van de twee kamers die elkaars spiegelbeeld zijn, en bevat een paar deuren die er onopvallend in zijn verwerkt. Lafferty: 'Als alle deuren daar open staan, kun je de volledige breedte van het pand zien.' Zo'n beetje elke kamer, van de mediaruimte tot de keuken, is naar de tuin gericht en kreeg een duidelijke eigen stijl en functie. De eetkamer, bijvoorbeeld, heeft een onmiskenbare Japanse touch. Bedoeld als inspiratie om dineren tot een ritueel te verheffen. 'Eten gebeurt tegenwoordig vaak aan een keukeneiland, waar iedereen komt en gaat. Deze familie wilde het tegenovergestelde, dus creëerden we een intieme eetruimte die interactie aanmoedigt.'

